

HAYIRDIR! ŞAŞKIN GİBİSİN! / Abdürrahman Al Aşmâvi

Hayırdır, şaşkın görüyorum seni! / Sanki gözün bir eser görmüyor?
Sanki kalbin de his etmiyor / Bunca olan karşısında doymuyor tehlikeyi
Ve sanki kâinattaki ibretlerden / Ve öğütlerden bihaber gibisin!
Hayırdır!, vehimlere bayrak açmışsın gibisin / Nedir seni kederlere sevk eden
Ey fitrat libasından kaçan kimse! / Dikenli yolları ve çukurları görmez misin?
Görüyorum ki, tehlikeyi sezmiş gibi titreksin / Parmağa takılmış bir tüy gibisin
Bazen, iyi işlere kulak kabartıyorsun ama / Fırsat buldukça da günaha dalıyorsun
Öyle ki, iyilik yapanları örnek alıyorsun / Yanlış yaptıklarında ise, Terk etmiyorsun!
Hep böyle iki arada bir derede mi kalacaksın / Tayfun misali, salınacak mısın !?
Hayret! Yok mudur senin orta yollu, bir yolun! / Şöyle, ucunda görüldüğü ışığın
Ey gaflet yurdunda hayat süren kimse! / Oturmuş, bir de kaderi suçluyorsun
Unuttun mu ki, düştüğünde yeryüzü bile / Kuraklığa, yağmuru gözetliyor...
Unuttun mu ki, yemyeşil dallar / Güz mevsiminin güzelliğini haber veriyor
Hayırdır; kaygılı, tedirgin görüyorum seni / Bedenin, hayretler içinde, uykusuz...
Bu bir ömür trenidir, hiç durmadı / Vagonları, bir gün bile bekledi...
Ne zamana kadar hedefsiz kalacaksın / Öylece, sanki yolculuktan habersiz...